

Pécsi Törvényszék

Az ügy száma:

8.K.700.148/2025/7.

A felperes:

A felperes képviselője:

Hergenröder Ügyvédi Iroda
(7621 Pécs, Rákóczi út 13. B/fszt/2.,
ügyintéző ügyvéd: dr. Hergenröder Tamás)

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Baranya Vármegyei Kormányhivatal
(7623 Pécs, József A. u. 10.)
dr. Ötvös Tünde kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

környezet- és természetvédelmi ügy

Rendelkező rész

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 24.000,- (huszonnégyezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 (hatvan) napon belül fizessen be 30.000,- (harmincezer) forint eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a Pécsi Törvényszéket, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát is. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bíróság a közigazgatási eljárásban keletkezett iratok, a keresetlevél a védirat és a felek nyilatkozatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] A hulladékgazdálkodási hatóságként eljáró alpereshez 2024. október 15. napján lakossági bejelentés érkezett, amely szerint a Nagykozár 414/2, 414/3 és 415 helyrajzi számú ingatlanok előtti közterületen hulladék került felhalmozásra. Az alperes 2024. október 17. napján helyszíni szemlét tartott, melyről 4767-4/2024. szám alatt jegyzőkönyvet vett fel. A szemlén megállapítottak szerint a bejelentésben megjelölt, nagyjából 5 köbméter mennyiségű bontott

betontörmelék hulladék, továbbá nagyjából 1 köbméter mennyiségű fahulladék a Nagykozár 414/2 és 414/3 helyrajzi szám alatti területeken van. A szemle során a felperes úgy nyilatkozott, hogy a betontörmelék egy ismerősétől származik udvarbontásból, azt építkezéshez, teraszalapba szeretné felhasználni, míg a kezeletlen fahulladék a helyszínen keletkezett és tüzelőanyagként kerül felhasználásra. Az alperes a nyilvántartásból megállapította, hogy a felperes hulladékgazdálkodási (hulladékgyűjtési) engedéllyel nem rendelkezik, ezért vele szemben 2024. október 28. napján hivatalból eljárást indított, amelyről 7. sorszám alatti végzésében szabályszerűen tájékoztatta a felperest.

- [3] Az alperes a 4767-9/2024 iktatószámú határozatával a felperest engedély nélkül végzett hulladékgazdálkodási tevékenység miatt 28.950,- forint hulladékgazdálkodási bírság, 14.723,- forint eljárási költséget megfizetésére, valamint meghatározott magatartásra kötelezte.
- [4] A határozat indokolásában az alperes hivatkozott a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) 2. § (1) bekezdés 17., 17a., 23., 24., 26. és 26d. pontjára, a Ht. 12. § (2) bekezdésére, 62. § (1) bekezdésére, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (Kvt.) 30. § (1) és (3) bekezdésére. Megállapította az alperes, hogy a felperes a tulajdonában álló Nagykozár 414/2 és a 414/3 helyrajzi szám alatti területen nagyjából 5 köbméter mennyiségű, nem helyben keletkezett, más hulladékbirtokostól átvett építési, bontási hulladéknak minősülő bontott betontörmeléket gyűjtött össze későbbi anyagában történő hasznosítás céljából. Az alperes az alkalmazott szankció tekintetében utalt a Ht. 84. § (1) bekezdésére, 86. § (1) bekezdés d) pontjára, a Szankciótörvény 9. § (2) és (3) bekezdésére, 6. § (3) és (5) bekezdésére, valamint a Ht. 84. § (4) bekezdés a) pontjára. A bírságösszeg megállapítására a 271/2001. (XII. 21.) Korm. rendeletben rögzítettek alapján került sor, a jogsértő állapot megszüntetésére irányuló kötelezés pedig a Ht. 31. §-án, 84. § (1a) bekezdésén, valamint a Kvt. 30. § (2) bekezdésén alapult.

A kereseti kérelem

- [5] A döntéssel szemben, annak hatályon kívül helyezése érdekében a felperes terjesztett elő keresetlevelet.
- [6] A felperes érvelése szerint az alperes tévesen állapította meg eljárása során, hogy 5 köbméter mennyiségű építési, bontási hulladékot gyűjtött volna össze a felperes, valamint azt is, hogy azt mástól vette át. A valóság az, hogy a felperes a saját ingatlanjain lévő szőlőlugas elbontásából származó, újrahasznosítható betontörmeléket, betonoszlopokat és nem hulladékot tárolt azzal a céllal, hogy a kerítés és teraszépítés céljából felhasználja.
- [7] A keresetlevélben foglaltak szerint sérültek az Ákr. 3. §-ban írt alapelvek, az alperes tényállás tisztázási kötelezettsége, továbbá az Ákr. 81. §-a. Az alperes a megelőző eljárás során a tényállást csak részben derítette fel, indokolási és bizonyítási kötelezettségnek csak hiányosan tett eleget, ezért döntése jogsértő.
- [8] A felperes fenti tényállításainak igazolása érdekében kért tanúként meghallgatni az általa megnevezett személyeket.

A védírat

- [9] Az alperes védíratában kérte a kereset elutasítását.

hivatkozhatott-e a keresetlevelében olyan körülményre, amelyről a megelőző eljárás során az alperesnek nem volt tudomása.

- [20] A Kp. 78. § (4) bekezdése alapján a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott.
- [21] Az idézett rendelkezés értelmében három esetben hivatkozhat a fél olyan tényre, amely a megelőző eljárás idején már fennállt, de abban értékelésre nem került. Elsőként akkor, ha arra már hivatkozott, de hivatkozását az eljáró közigazgatási szerv nem vette figyelembe. A perbeli esetben ez a rendelkezés nem alkalmazható, mivel a felperes a saját maga által végzett bontásra vonatkozó állítását a keresetlevelél előterjesztését megelőzően egyáltalán nem fogalmazta meg. A második lehetőség, ha a felperes nem ismerte az adott tényt, mely szintén nem jön szóba a per eldöntése során tekintettel arra, hogy a felperes tényállással kapcsolatos megváltoztatott előadása (a betontörmelék az általa végzett bontásból származik) a saját tevőleges magatartását rögzíti, amelyet a felperesnek legkésőbb a tevékenység kifejtésekor, vagyis már a megelőző eljárást megelőzően ismernie kellett. A hivatkozást lehetővé tevő harmadik eset szerint a felperest önhibáján kívül eső körülmény akadályozta abban, hogy az adott tényre a megelőző eljárásban hivatkozhasson. A per során a felperes nem tudott megjelölni olyan körülményt, amely alátámasztotta volna az önhiba hiányát a mulasztásban. A bírói kérdésre adott magyarázat szerint a felperes a szemlét végző ellenőrök magatartásából, hozzáállásából arra következtetett, hogy úgysem hitték volna el az igazságot, ezért nem a valóságnak megfelelően adta elő a betontörmelék keletkezésének körülményeit. A felperes ezen előadása a bíróság megítélése szerint nem alkalmas az önhiba hiányának igazolására. Egyrészt a rendelkezésre álló adatokból semmi nem utal arra, hogy az alperes szemlét lefolytató munkatársainak magatartása bármilyen szempontból kifogásolható lett volna, vagy bármilyen módon kihatott volna a felperes nyilatkozatára, másrészt nem magyarázza, hogy ha a felperes tett nyilatkozatot, akkor nyilatkozata miért nem az általa valósnak ítélt tényeket rögzítette.
- [22] A fent kifejtettek alapján a bíróság nem vette figyelembe a felperes Kp. 78. § (4) bekezdésébe ütköző előadását a per során és a tényállást az alperesi döntésben rögzítettekkel egyezően állapította meg.
- [23] A felperes keresetlevelében hivatkozott az Ákr. 3. §-nak és 81. § -nak sérelmére, azonban azt nem fejtette ki, hogy az alperes eljárása, vagy döntése ezen jogszabályi rendelkezéseket miként sértené, ezért a bíróság nem találta megalapozottnak ezen általános felperesi érvelést sem.
- [24] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes keresete megalapozatlan volt, illetve a bíróság olyan jogszabálysértést, amelyet hivatalból vizsgálnia kellene, nem észlelt, ezért a keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján elutasította.
- [25] A bíróság mellőzte a felperes tanúk meghallgatására irányuló bizonyítási indítványának teljesítést tekintettel arra, hogy a felperes olyan tényállítások igazolására kívánta a tanúk meghallgatását, amelyekre a perben a fentiekben részletezettek szerint nem hivatkozhatott.

- [10] Rámutatott az alperes, hogy a megelőző eljárás során lefolytatott helyszíni szemlén a felperes maga nyilatkozott a felhalmozott tört beton eredetéről és az azzal kapcsolatos terveiről. A nyilatkozatból egyértelműen következik, hogy a betontörmelék megfelel a hulladék jogszabályi definíciójának, annak gyűjtését a felperes hulladékgazdálkodási engedély birtokában végezhetette volna. Alaptalan a felperes azon érvelése, hogy a szóban forgó anyag nem hulladék, hanem építőanyag lenne.
- [11] Kiemelte az alperes azt is, hogy a Kvt. 30. § (3) bekezdése alapján a bontott anyagok eleve hulladékstátuszba kerülnek, ezért ahhoz, hogy építés céljára felhasználhatóvá váljanak, hasznosítási műveleten kellene átesniük. A kérdéses anyag hulladékstátuszba kerülése a felperes ismerésénél már bekövetkezett, így a felperes a betontörmeléket nem vehette volna át az ismerősétől.
- [12] A felperes keresetlevélben megfogalmazott tényállításaival összefüggésben hivatkozott az alperes a Kp. 78. § (4) bekezdésére, valamint arra, hogy a támadott határozatát érdemben a felperes jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatára alapította. A kérdéses nyilatkozatot rögzítő jegyzőkönyvet a felperes aláírta és a közokiratnak minősülő jegyzőkönyv a felperes részére postai úton megküldésre került, azzal összefüggésben a felperes észrevételt nem tett, annak tartalmát nem kifogásolta. A keresetlevélben előadottakra a felperes a megelőző eljárás során nem hivatkozott.

- [13] Az alperes kérte a felperes szükségtelen bizonyítási indítványának elutasítását.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [14] A kereset megalapozatlan.
- [15] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 85. § (1) és (2) bekezdései alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között, és – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.
- [16] A keresetlevélben megjelölt jogsérelmek vizsgálata során a bíróság az alábbiakat állapította meg.
- [17] A per eldöntésének kiindulópontjaként ki kell emelni, hogy az alperes a tényállást a felperes megelőző eljárásban felvett jegyzőkönyvi nyilatkozatára alapította. Ezen nyilatkozatot elfogadva állapította meg, hogy az ingatlanon fellelt betontörmelék a felperes egyik meg nem nevezett ismerősenek bontási tevékenységéből származik. Az alperes a betontörmelék eredetére, keletkezési körülményeire vonatkozó felperesi előadás alapján minősítette a betontörmeléket hulladéknak, a felperes magatartását pedig engedély nélkül végzett hulladékgazdálkodási tevékenységnek és vont le a felperes magatartásának jogkövetkezményeit a támadott határozat szerint.
- [18] A felperes keresetlevelében alapvetően az alperes tényállás tisztázási tevékenységét kritizálta és a korábbi nyilatkozatát megváltoztatva előadta, hogy a betontörmelék az ingatlanon általa végzett bontási tevékenység során keletkezett, majd ezen állítás mentén cáfolta a betontörmelék hulladék státuszát és ekként a támadott határozat jogalapját.
- [19] A bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes helyesen állapította-e meg a tényállást, illetve ezzel összefüggésben azt kellett megítélnie, hogy a felperes alappal

Záró rész

- [26] A bíróság a perköltség megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest.
- [27] A perköltség összegét a bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és 4. § (1) bekezdése alapján az alperes által előterjesztett díjjegyzékben megjelölt díjigény elfogadásával állapította meg.
- [28] Az eljárás során az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján 30.000,- forint eljárási illeték került feljegyzésre, amelynek a megfizetésére a bíróság a pervesztes felperest az Itv. 59. § (1) bekezdésére, 62. § (1) bekezdés h) pontjára, a Pp. 102. § (1), 101. § (1), 83. § (1) bekezdéseire is figyelemmel, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte.
- [29] Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdésére figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Pécs, 2025. március 26.

Dr. Bánáti Bálint s.k.
bíró

Végzés

Az ítélet a mai napon jogerőre emelkedett.

Pécs, 2025. március 26.

Dr. Bánáti Bálint s.k.
bíró